गर्वित (a r. गर्व् s. त, nisi a गर्व s. इत) superbus. Dev. 8. 24. R. Schl. I. 7. 6. Ragh. 9. 55. 19. 20.

गर्ह् 1. 10. p. a. vituperare, maledicere, conviciari. Man. 11. 229.: दुष्कृतङ् कर्म गर्हति; H. 4. 6.: नै 'नाङ् गर्हितुम् अर्हसि; Ram. III. 59. 23.: कस्माद् अज्ञानन्तङ् गर्हसे; Br. 1. 33.: नृशंसो गर्हितो बुधैः; Hit. 109. 13.: विषमां हि दशाम् प्राप्य दैवङ् गर्हयते नरः· (Haec radix e ग्रह् sumere orta esse videtur, transposito *ra* in *ar*; quod ad significationem attinet, respicias lat. *reprehendo*. E गर्ह् mutato र् in ल् ortum est गल्ह् q.v.)

c. परि *id.* Ram. III. 75. 43.: तातन् न परिगर्हे ऽहम्·

c. वि *id.* R. Schl. II. 17. 10.: स्वात्मा 'प्य् एनम् विगर्हते; Man. 11. 232.: कर्म विगर्हितम्·

गर्हा *f.* (r. गर्ह् s. आ) vituperatio, reprehensio, objurgatio. Mah. 1. 6056.

गल् 1. p. 10. a. (आवे) defluere, delabi, decidere, excidere. Ragh. 19. 22.: गलिताश्रुबिन्दु; 16. 58.: गलिताङ्गराग; Bhar. 1. 89.: गलत्कुष्ठाभिभूत; Hit. 10. 22.: गलितनखदन्त; Ragh. 7. 10.: गलन्ती कस्याश्चिद् आसीद् रसना· - गलितवयस् elapsam juventutem habens, senex, decrepitus. Ragh. 3. 70. (Primitiva hujus radicis significatio *fluere* esse videtur, quam ob rem germ. vet. *QUALL* scaturire, - *quillu, qual, quullumês* - huc traxerim, unde *quella* fons; cf. जल aqua.)

c. आ praef. सम् *id.* Mah. 1. 1409.: समागलितपादपः·

c. निस् *id.* Ragh. 5. 17.: निर्गलिताम्बुगर्भं शरद्घनन् ना 'र्दति चातको 'पि·

c. वि *id.* Caur. 28.: विगलदश्रुजलाकुलाक्षी; Ur. 62. 10.; Ragh. 9. 67.: रतिविगलितबन्धः केशपाशः; Git. Gov. I. 3. 31.: विगलितलज्जित·

गल *m.* collum. H. 2. 4. (Fortasse a r. गॄ, e गर्, devorare, mutato र् in ल्, v. Wils. et cf. गल्ल, cui formâ respondere videtur lat. *collum*, mutatâ mediâ in tenuem; germ. *Hals*, cujus initialis aspirata nititur lat. *collum*, gr. comp. 87.; cf. etiam lat. *gula* et nostrum *Kehle*.)

गलहस्त *m.* (e गल et हस्त manus) actio collum torquendi. Up. 66.: अनिच्छन् गलहस्तेन नाभिर् निर्वासितस् ततः·

गल्भ् 1. a. (आधार्ष्ट्ये K. धृष्टत्वे V.) fortem, audacem, strenuum esse. (Hib. *galbha* «rigour, hardness».)

गल्ल *m.* gena. Hem., v. गल·

गल्ह् 1. a. i. q. गर्ह् *unde ortum est mutato* र् *in* ल्.

गवय *m.* (ut videtur, a गो s. अय) bovis species «the Gayal». Dr. 4. 15.

गवाक्ष *m.* (bovis oculus, e tatp. गो et अक्ष) fenestra rotunda. Ragh. 7. 7.

गवेष् 10. p. (ut mihi videtur, e गव, a गो, et इष् desiderare, v. gr. 652. suff. गोयुग, गोष्ठ) quaerere, venari.

गव्य (a गो s. य) bubulus, bovinus. Am.

गह् 10. p. densum, impervium esse; *cf.* गाह्.

गहन (r. गह् s. अन) 1) densus, spissus, impervius. H. 1. 4. 5. 2. 26. Bh. 4. 17. 2) *n.* silva. Ur. 57. 7. infr.

गह्वर (r. गह् s. वर) 1) *m.* caverna. Ragh. 2. 26. 46. 2) *n.* silva. Am.

गा 3. p. (grammatici radicem गा p. a. ire perperam ad 1mam classem referunt, et praeterea radicem गा 3. p. admittunt, quam per स्तुतौ, जन्मनि, laudare, generare, explicant) ire. Ragh. 11. 73.: अन्यदा जगाति राम इत्य् अयं शब्द उच्चरित एव माम् अगात्; Nalod. Schol. 4. 4.: भीमगृहम् अगात्; Rigv. Ros. 2. 3.: वायो तव प्रपृञ्चती धेना जिगाति दाशुषे «Vayus! tua approbans vox adit cultorem». (Hujus radicis, tam simplicis quam compositae, huc usque in linguâ classicâ fere solum praeteritum multiforme inveni. Praeteritum redupl. Atmanêpadi occurrit in अधिगम् legere, q.v. Supra laudata forma vêdica जिगाति, nisi cum Skandasvâmi-bhâschyo जगाति est legendum, v. Ros. p. IX., anomala est pro जगाति, mutato अ syllabae reduplicativae in इ, quâ in re analogiam sequitur verborum तिष्ठामि et जिघ्रामि, gr. min. 295., et accurate convenit cum gr. βίβημι, quod ortum esse censeo, e γίγημι, mutatâ gutturali me-